

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-101/2021-02
13. јул 2021. године
Влајковићева 10
Београд

**МИНИСТАРСТВО ЗА РАД, ЗАПОШЉАВАЊЕ, БОРАЧКА И СОЦИЈАНА
ПИТАЊА**

БЕОГРАД
Немањина 22-26

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Нацрт закона о заштити права корисника услуга привременог смештаја у социјалној заштити

У вези са дописом број: 011-00-292/2021-05 од 4. јуна 2021. године којим сте Републичком секретаријату за јавне политике 7. јуна 2021. године доставили на мишљење Нацрт закона о заштити права корисника услуга привременог смештаја у социјалној заштити (у даљем тексту: Нацрт закона) са Образложењем и анализом ефеката прописа и њеном допуном од 13. јула 2021. године, обавештавамо вас о следећем:

Члан 33. став 2. Нацрта закона предвиђа да особље које примењује спутавање мора имати завршен одговарајући акредитовани програм обуке, за стицање специфичних знања и вештина за конкретни посао, односно за рад са конкретном корисничком групом.

Сматрамо да је у предложеној одредби после речи: „обуке“ потребно додати речи: „у складу са законом који регулише делатност социјалне заштите“.

Наведену сугестију истичемо у циљу *прецизирања* потребних услова које је потребно да испуни особље пружаоца услуге у случају примене института „спутавања“ у смислу важења овог закона, имајући у виду да Закон о социјалној заштити („Службени гласник РС“ 24/11) у члану 165. предвиђа да Републички завод за социјалну заштиту, у складу са овим законом, обавља стручне и организационе послове у поступку *акредитације* програма обуке, односно програма пружања услуга којим се обезбеђује стручно усавршавање стручним радницима и сарадницима у установама социјалне заштите и пружаоцима услуга социјалне заштите.

Члан 38. Нацрта закона предвиђа да ако стручни радник, стручни сарадник, сарадник или друго лице ангажовано код пружаоца услуге не може само да отклони опасност по живот или здравље корисника изазвану понашањем корисника, дужно је да затражи помоћ других надлежних органа у заједници.

У предложеној законској одредби речи: „затражи помоћ других надлежних органа у заједници“ потребно је заменити речима: „хитно, истог дана када уочи опасност затражи помоћ других надлежних органа и о томе одмах обавести директора установе, односно руководиоца пружаоца услуге“.

Наведену примедбу истичемо из разлога, како би се у кризним ситуацијама које се односе на наступање непосредне опасности по живот или здравље корисника која је изазвана понашањем других корисника, *прецизирала* обавеза *најхитнијег* поступања запослених или радно ангажованих код пружаоца услуге и то благовременим

обавештавањем како надлежних органа, тако и законског заступника организације која омогућава корисницима услугу привременог смештаја, а све у циљу правовременог поступања.

У даљем тексту наводимо примедбе на достављени извештај о спроведеној анализи ефеката прописа.

У оквиру одговора на питања која се односе на *одређивање циљева* који се желе постићи доношењем овог закона, предлагач је дефинисао циљеве, али није одредио мерљиве показатеље учинка са дефинисаном почетном и циљаном вредношћу, на основу којих би било могуће утврдити у којој мери је дошло до остваривања циљева након протока одређеног временског периода (нпр. смањење броја лица у институцијама и/или повећање броја оспособљених корисника за самосталан живот у одређеном проценту након протекла годину, две три дана итд.). Сматрамо да без дефинисаних квантитативних показатеља учинка није могуће адекватно пратити ниво деинституционализације у овој области.

У оквиру одговора на питања која се односе на *анализу економских ефеката* предлагач је пропустио да анализира потенцијалне позитивне ефекте предложене регулативе на постојећа и будућа правна лица која су пружаоци услуга смештаја у систему социјалне заштите, имајући у виду да се овим законом системски дефинише заштита права корисника услуга привременог смештаја и надзор над применом заштите тог права.

У оквиру одговора на питања која се односе на *анализу ефеката на друштво* предлагач је навео да ће нови закон *позитивно* утицати на сваку осетљиву друштвену групу али није образложио на који начин ће предложена регулатива утицати конкретно на сваку од категорија лица који спадају у угрожене категорије (сиромашне и социјално искључене појединце и групе, као што су особе са инвалидитетом, деца, млади, жене, лица старија од 65 година, припаднике ромске националне мањине, незапослене, лица која су лишена пословне способности и друге осетљиве друштвене групе).

У оквиру одговора на питања која се односе на *анализу управљачких ефеката* предлагач је пропустио да наведе које конкретно активности је потребно предузети у циљу спровођења овог закона и у ком року (спровођење обука за лица која ће примењивати овај закон и активности од значаја за вршење надзора и извештавање од стране Независног механизма за контролу успостављања квалитета пружања услуга и заштите права корисника, у смислу члана 40. став 2. Нацрта закона.

Имајући у виду све наведено, а сходно чл. 47, 48. и 49. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика, Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Нацрт закона садржи *делимичну* анализу ефеката.

в.д. заменика директора

Сања Мешановић